

[Niels Helveg Petersen.]

en sådan tanke er gennemførlig. Og jeg tror endvidere, at det areal/indbygger kriterium, man har valgt, stort set viser sig at dække, hvad man nu kunne forestille sig, og har den fordel, at det er absolut objektivt.

Der er endvidere det interessante, at der foreslås en midlertidig udligningsordning med direkte tilskud, men der er ikke anført noget om omkostningerne ved en sådan udligningsordning. Jeg mener ikke alene, at det ville være interessant at få at vide, hvor meget man forestiller sig der skulle anvendes til en sådan midlertidig overgangsordning, jeg mener ligefrem, at forslagsstillerne måtte have pligt til at oplyse om, hvad forslaget indebærer. Uden talangivelser af, om det drejer sig om 10, 15, eller f. eks. 150 mill. kr., er vi aldeles ude af stand til at vurdere den udlignende effekt af en overgangsløsning som den, der her tænkes på. Jeg ser frem til, at vi får større klarhed på det punkt.

Til sidst vil jeg sige, at der er et særligt problem med udviklingskommunerne i hovedstadsområdet. Det er ikke problemer, der løses ved de strukturelle ændringer, således som de jo løses i provinsen ved kommunesammenlægningerne. Vi har aldrig forestillet os — jeg har i hvert fald ikke — at man med regeringens byrdefordelingsreformforslag havde nogen færdig løsning på hovedstadsområdets problemer. Det er noget, der har ligget og luret i mange år, det er kompliceret, det er politisk og sagligt vanskeligt. Jeg ville betragte det som rigtigt, at en løsning på hovedstadsområdets problemer både strukturelt og udligningsmæssigt må blive det næste store skridt i arbejdet på at skabe en kommunal struktur her i landet, som er tilfredsstillende.

Krog Hansen: I bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning om byrdefordelingen står der bl. a.:

„Regeringens forslag om en ændret byrdefordeling mellem staten og kommunerne lever ikke op til de tilsigtede målsætninger, det gælder bl. a. udligningen mellem de velstående og de økonomisk svage områder af landet.“

Disse bemærkninger har forslagsstillerne, så vidt jeg kan se, fuldstændig ret i, og

der er vel overhovedet heller ingen — regeringen og regeringspartierne inklusive — der vil benægte, at det er sådan, i hvert fald ikke hvis man skal være ærlig. Men hvorfor vil man så overhovedet lave en byrdefordelingsreform, når det, der bliver det endelige resultat, ikke svarer til det satte mål — eller rettere sagt ikke svarer til det, som regeringen siger den har sat sig som mål? Det er der mange der har spurgt om i det forgangne år. Der er endnu ingen, der har fået et svar, så lad mig spørge endnu en gang: er det naturnødvendigt, at man ændrer nogle refusionsregler, fordi man ændrer den kommunale inddeling her i dette land? Jeg kan godt give svaret med det samme: det er det selvfølgelig ikke. Det er altså noget, man ønsker fra regeringens side, man vil tromle disse byrdefordelingslovforslag igennem.

Nu kunne man fra regeringens side tage hele denne kritik i stiv arm, hvis det kun var sur oppositionskritik, men det er jo ikke kun oppositionen her i dette ting, der har kritiseret lovforslagene. Snart sagt alle kommunalfolk i dette land med Købstadforeningen i spidsen har kritiseret disse lovforslag om en ændret byrdefordeling. Så kunne regeringen sige: vi fører ikke en politik på baggrund af stemningsbølger i befolkningen, men ud fra andre og mere vægtige kriterier. Jeg må erkende, at i de fleste situationer ville jeg have respekteret en regering, som havde taget et sådant standpunkt, men som jeg har sagt én gang: skal vi ikke for engangs skyld være ærlige her i dette folketing? Der er jo ingen saglige begrundelser for at haste disse lovforslag igennem. Regeringen og støttepartierne tror ikke engang på, at de virkelig er en reform. To ministre har uafhængigt af hinanden sagt, at dette kun var en overgang, som ræven sagde, dengang den blev flået. Man skal altså om føje tid i gang med et helt andet byrdefordelingsprincip. Ville det så ikke være rigtigt og rimeligt at vente i stedet for at indføre to vidt forskellige principper?

For det andet er det klart blevet understreget af den fg. indenrigsminister, at den eneste måde, man virkelig kan lave byrdefordeling på, er efter de linjer, som socialistisk folkeparti har skitseret flere gange her i folketingssalen og i udvalget. Men rege-